

Text Pavlína Záhorová
Foto autorka a Alžběta Smolová

Festival des Roses:

V ZÁPLAVĚ PERSKÝCH RŮŽÍ

Jen pár kilometrů od horkých písečných dun Sahary v náruči Vysokého Atlasu se skrývá oblast zvaná Údolí růží. Na jaře ožíví místní vyprahlé pláně záplava perských růží a v malém městečku El-Kelaâ M'Gouna na jejich počest pořádají každoročně velkolepý Festival růží.

Růžové květy se sbírají v polovině května a právě v tomto období sem míří tisíce lidí. Obvykle velmi rozmanité vůně linoucí se z trhů během čtyřdenních slavností zcela pohltnou sladké aroma růžového oleje. Dílny, v nichž olej a různou kosmetiku z růží produkují, otevírají po dobu festivalu dveře turistům a nabízí jim své výrobky. Nečekejte však, že zde růžový olej

pořídíte za pár dirhamů – jde o velmi drahý produkt, jelikož na výrobu jednoho litru se spotřebuje tři tisíce kilogramů květů perských růží. Pokud na trhu narazíte na velmi výhodnou nabídku, s největší pravděpodobností se jedná o syntetický výrobek z Casablanky.

Zpěv, divadlo a obřizka

Lidé zpívají a tančí. Jednou z hlavních částí

☞ V kolbišti své jezdecké umění předvedla také skupinka arabských jezdkyň.

festivalu je i soutěž krátkých videí na téma sociální solidarity, předčítání literatury, fotbalový turnaj, výstava na téma „Berberské dědictví“ či divadelní vystoupení, ale také slavnostní kolektivní obřizka chlapců pod dohledem týmu zdravotníků z hlavního města Maroka Rabatu. Velké oblíbené diváků se těší volba a korunování miss – Královny růží. Na každém rohu se vám snaží místní omladina prodat vlastnoručně

➔ Soutěž v jízdě na koni a střelbě je oblíbenou součástí festivalu.

➔ Nájezd v plném cvalu proti hodnotící komisi zakončí skupina jezdců výstřelem.

➔ Během konání festivalu zaplní městečko El-Kelaâ M'Gouna kolem dvou desítek tisíc návštěvníků.

Vztah muslimů ke koním (a zvířatům obecně) je poněkud jiný, než je zvykem v naší domovině. Neztotožňují se s chováním zvířat ve smyslu domácích mazlíčků a odmítají je přijmout jako rovnoprávného člena rodiny. To ovšem neznamená, že by je nerespektovali. Vztah muslimů ke koním je ryze praktický – podle nich byli stvořeni lidem k užítku. Aby jim pomáhali s prací, jezdilo se na nich a sloužili rovněž jako ozdoba a chlouba svého majitele. Lidé za to mají povinnost se o zvířata starat, nezneužívat je a nesmí je bezdůvodně zabíjet.

➔ Všichni koně účastníci se Festivalu růží nosí tradiční bohatě zdobenou výstroj.

➔ Festival růží mimo jiné připomíná berberské tradice – praví Berberští v Maroku tvoří etnickou menšinu a žijí především v řídkěji osídlených oblastech, např. v pohoří Vysokého Atlasu.

➔ Kolbiště lemuje ze dvou stran řada „VIP stanů“, v jeho čele sedí komise hodnotící výkony jezdců.

vyrobené růžové srdce a lístečky růží se sem tam zachytí i na bohatě zdobené výstroji arabských, berberských a španělských hřebců.

Koně, kam se podíváš

Arabští a berberští jezdci jsou na své koně právem hrdí – dlouho se těšili, až je při této slavnostní příležitosti předvedou zástupu přihlízejících a porovnají své schopnosti v soutěži jízd a střelby. Jezdecké skupiny provádí synchronizované nájezdy na odbornou komisi, která veškerému dění přihlíží ze stínu stanů v čele ohraničeného kolbiště. Své vystoupení zakončí výstřelem v plném cvalu za hlasitého pobízení.

Koně rozruch ani výstřely nevyvádí z míry. Přestože jsou temperamentní a plní energie, nechají se svými jezdci jednoduše ovládat a trpělivě snáší i neurvalé tahání za otěže, jež před publikem zřejmě působí o dost akčněji než šetrné pobídky.

Úloha koní na festivalu tímto rozhodně nekončí – připravena je navíc večerní show patnácti koní.

V Maroku se každoročně koná celá řada tradičních festivalů – slavnosti růží však přináší vedle intenzivního kulturního zážitku také něco magického, co se ve vás vzbudí pokaždé, jakmile ucítíte vůni růžového oleje.

➔ Součástí festivalu jsou samozřejmě i nekonečné trhy všude kolem.